

Besluit van, houdende regels inzake het door de ACM ten laste brengen van kosten aan marktorganisaties (Besluit doorberekening kosten ACM)
(05-03-2014)

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Economische Zaken van, nr. WJZ

Gelet op artikel 6a, vierde, zesde en achtste lid, van de Instellingswet Autoriteit Consument en Markt;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies vannr. W.....);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Economische Zaken van, nr. WJZ

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 (begripsbepalingen)

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

ACM: de Autoriteit Consument en Markt;

beschikking tot betaling: de beschikking, bedoeld in artikel 4:86 van de Algemene wet bestuursrecht;

bedragen: de bedragen die krachtens artikel 6a, zevende lid, van de wet worden vastgesteld;

wet: de Instellingswet Autoriteit Consument en Markt.

Artikel 2

De bedragen worden door de ACM gefactureerd en geïnd.

HOOFDSTUK 2. KOSTEN SAMENHANGEND MET HET GEVEN VAN BESCHIKKINGEN EN DE BEHANDELING VAN BESCHIKKINGSAANVRAGEN

Artikel 3 (reikwijdte)

1. Dit hoofdstuk is van toepassing op de doorberekening van kosten die samenhangen met het geven van een beschikking door de ACM en met het behandelen van een beschikkingaanvraag door de ACM.

2. Bij ministeriële regeling wordt bepaald van welke beschikkingen de kosten worden doorberekend.

3. Niet doorberekend worden de kosten samenhangend met een beschikking van de ACM om een aanvraag tot het geven van een beschikking niet te behandelen.

Artikel 4 (gemiddelde kosten)

1. Het bedrag dat is verschuldigd voor het geven van een beschikking is een vast bedrag dat wordt gebaseerd op de gemiddelde kosten samenhangend met het geven van die beschikking.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt geen onderscheid gemaakt tussen besluiten tot het inwilligen van een beschikkingsaanvraag en besluiten tot het geheel of gedeeltelijk afwijzen van een dergelijke aanvraag.

Artikel 5 (hetzelfde bedrag voor verlening, niet-verlening en behandeling aanvraag)

Indien een door de ACM in behandeling genomen aanvraag tot het geven van een beschikking wordt ingetrokken voordat de ACM een besluit op de aanvraag heeft genomen, brengt de ACM het bedrag dat is verschuldigd voor het geven van de desbetreffende beschikking ten laste van de betreffende marktorganisatie.

Artikel 6 (beschikking tot betaling)

1. De ACM verzendt de beschikking tot betaling tegelijk met de bekendmaking van de beschikking waarvoor het bedrag in rekening wordt gebracht.

2. Indien een aanvraag wordt ingetrokken voordat de ACM een besluit op de aanvraag heeft genomen, verzendt de ACM de beschikking tot betaling binnen vier weken na ontvangst van de intrekking van de aanvraag.

HOOFDSTUK 3. ANDERE KOSTEN

Artikel 7 (reikwijdte)

1. Dit hoofdstuk is van toepassing op de doorberekening van kosten die niet samenhangen met het geven van een beschikking door de ACM of het behandelen van een beschikkingsaanvraag door de ACM.

2. Niet ten laste van marktorganisaties worden gebracht de kosten:

a. van het toezicht dat de ACM houdt op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Mededingingswet en het bepaalde bij of krachtens de Wet handhaving consumentenbescherming,

b. van het toezicht dat de ACM houdt op de naleving van het bepaalde bij of krachtens artikel 4.4, hoofdstuk 7, met uitzondering van de artikelen 7.4a en 7.7, hoofdstuk 11, met uitzondering van de artikelen 11.5b en 11.10, en artikel 12.1 van de Telecommunicatiewet,

c. van het toezicht dat de ACM houdt op de naleving door anderen dan netbeheerders van het bepaalde bij of krachtens:

1°. de Elektriciteitswet 1998,

2°. de Gaswet,

3°. de Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie,

4°. de Wet van 23 november 2006 tot wijziging van de Elektriciteitswet 1998 en van de Gaswet in verband met nadere regels omtrent een onafhankelijk netbeheer,

d. van het toezicht dat de ACM houdt op de naleving door anderen dan vergunninghouders van het bepaalde bij of krachtens de Warmtewet,

e. van het toezicht dat de ACM houdt op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Spoorwegwet en van het bepaalde bij of krachtens de Wet personenvervoer 2000,

f. van het toezicht dat de ACM houdt op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Drinkwaterwet, en

g. van het toezicht dat de ACM houdt op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Wet op het financieel toezicht.

Artikel 8 (vaststelling meerjarige bedragen, kostenbasis)

1. De bedragen gelden gedurende drie kalenderjaren en worden vóór 1 mei van het eerste kalenderjaar van die drie kalenderjaren vastgesteld.

2. De bedragen worden vastgesteld op basis van de gemiddelde jaarlijkse kosten van de ACM. Dit gemiddelde wordt berekend over de drie kalenderjaren die voorafgingen aan de drie kalenderjaren waarvoor de bedragen gelden.

3. Aan het gemiddelde, bedoeld in het tweede lid, worden de bedragen toegevoegd voor zover de ACM die, vanwege faillissement van de betreffende marktorganisaties, niet heeft geïnd in de drie kalenderjaren voorafgaand aan de drie kalenderjaren waarvoor de bedragen gelden,

4. Indien een in het derde lid bedoelde toevoeging van bedragen betrekking heeft op bedragen die in rekening zijn gebracht bij marktorganisaties die failliet zijn verklaard maar waarvan de boedel nog niet is vereffend, trekt de ACM de daarmee samenhangende aan die marktorganisaties gegeven beschikkingen tot betaling in.

Artikel 9 (jaarlijkse bedragen)

De bedragen worden jaarlijks bij marktorganisaties in rekening gebracht.

Artikel 10 (toerekening kosten aan categorieën)

1. Voor de berekening van de bedragen worden de kosten toegerekend aan categorieën van gelijksoortige werkzaamheden of diensten, waarbij
 - a. directe personele kosten rechtstreeks worden toegerekend aan een categorie op basis van het gerealiseerde aantal directe uren voor die categorie;
 - b. directe materiële kosten rechtstreeks worden toegerekend aan de betreffende categorie;
 - c. indirecte personele en indirecte materiële kosten worden toegerekend aan een categorie naar rato van het gerealiseerde aantal directe uren voor die categorie.
2. De in het eerste lid bedoelde categorieën zijn:
 - a. voor de sector energie:
 - 1°. regionaal netbeheer elektriciteit;
 - 2°. regionaal netbeheer gas;
 - 3°. landelijk netbeheer elektriciteit;
 - 4°. landelijk netbeheer gas;
 - 5°. warmtelevering;
 - b. voor de sector post:
 - 1°. universele postdienst;
 - 2°. niet-universele postdienst;
 - c. voor de sector telecommunicatie:
 - 1°. openbare elektronische communicatiediensten, openbare elektronische communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten;
 - 2°. nummers;
 - 3°. diensten van certificatie dienstverleners;
 - d. voor de sector loodsen: loodsen;
 - e. voor de sector luchtvaart: luchtvaart.
3. Bij ministeriële regeling kunnen per categorie subcategorieën van gelijksoortige werkzaamheden of diensten worden vastgesteld. Op deze subcategorieën is het eerste lid van overeenkomstige toepassing.

Artikel 11 (omzet als verdeelsleutel)

1. Voor de vaststelling van de bedragen worden de aan een categorie of subcategorie toegerekende kosten toegedeeld aan de tot die categorie of subcategorie behorende marktorganisaties naar rato van de omzet die zij in Nederland hebben behaald met activiteiten waarop de taakuitvoering van de ACM in die categorie of subcategorie betrekking heeft. Dit wordt aangeduid als de relevante omzet.
2. Bij ministeriële regeling wordt bepaald beneden welke relevante omzet aan een marktorganisatie geen bedrag in rekening wordt gebracht. Deze omzet kan voor de verschillende sectoren verschillend worden vastgesteld.
3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt uitgegaan van de relevante omzet die is behaald in het peiljaar. Peiljaar is het kalenderjaar dat twee jaar voorafgaat aan

het eerste kalenderjaar van de drie kalenderjaren waarvoor de bedragen worden vastgesteld.

4. In afwijking van het eerste lid worden de aan de in artikel 10, tweede lid, onderdeel c, onder 2°, bedoelde categorie toegerekende kosten aan marktorganisaties toegeedeeld naar rato van het aantal toegekende nummers op 1 januari van het eerste jaar van de drie kalenderjaren waarvoor de bedragen gelden en de aan de in artikel 10, tweede lid, onderdeel c, onder 3°, bedoelde categorie toegerekende kosten aan marktorganisaties toegeedeeld naar rato van het aantal aan het publiek afgegeven certificaten op 1 januari van het eerste jaar van de drie kalenderjaren waarvoor de bedragen gelden.

Artikel 12 (opgave omzet peiljaar)

1. Een marktorganisatie behorend tot een in artikel 10, tweede lid, onderdeel a, onder 1°, 2° of 5°, onderdeel b, onder 2°, en onderdeel c, onder 1°, genoemde categorie, verstrekt vóór 1 januari van het eerste kalenderjaar van de drie kalenderjaren waarvoor de bedragen worden vastgesteld aan de ACM een opgave van de in het betrokken peiljaar behaalde relevante omzet.

2. De opgave gaat vergezeld van een verklaring van een accountant die is ingeschreven in het accountantsregister, bedoeld in artikel 36 van de Wet op het accountantsberoep, dat de opgave een getrouw beeld geeft van de in het peiljaar behaalde relevante omzet en voldoet aan de bij of krachtens dit besluit gestelde eisen.

3. Bij ministeriële regeling wordt de relevante omzet bepaald beneden welke een marktorganisatie een opgave kan doen zonder bijvoeging van een verklaring als bedoeld in het derde lid. Deze omzet kan voor de verschillende sectoren verschillend worden vastgesteld.

4. Indien met betrekking tot het peiljaar een jaarrekening is vastgesteld, doet de marktorganisatie de opgave vergezeld gaan van die jaarrekening.

5. Een opgave van de netto-omzet die op grond van artikel 377, derde lid, onder a, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek is vermeld in de jaarrekening, voldoet aan de in het eerste lid bedoelde opgave.

6. Indien opgave wordt gedaan van de netto-omzet als bedoeld in het vijfde lid, kan in plaats van een accountantsverklaring als bedoeld in het tweede lid, een voor de jaarrekening afgegeven accountantsverklaring als bedoeld in artikel 393, vijfde lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek worden verstrekt.

7. Indien de marktorganisatie niet tijdig heeft voldaan aan de in het eerste lid bedoelde verplichting of een kennelijk onjuiste of onvolledige opgave heeft gedaan en dit verzuim niet heeft hersteld na daartoe door de ACM in de gelegenheid te zijn gesteld, kan de ACM een schatting doen van haar relevante omzet en op basis daarvan het bedrag vaststellen.

8. In de ministeriële regeling, bedoeld in het derde lid, kunnen nadere regels worden gesteld over de opgave van de relevante omzet door de marktorganisatie en over de verklaring van de accountant.

Artikel 13 (berekening omzet in bijzondere gevallen)

1. Ingeval van een groep als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek wordt in afwijking van de artikelen 9 en 14 per groep één bedrag in rekening gebracht en worden voor de berekening van de relevante omzet van de groep de relevante omzetten van alle tot die groep behorende marktorganisaties opgeteld. Bij deze berekening worden transacties tussen de tot die groep behorende marktorganisaties buiten beschouwing gelaten.

2. Indien een marktorganisatie in of na het peiljaar activiteiten van één of meer andere marktorganisaties heeft overgenomen, vindt de berekening van de relevante omzet plaats met inachtneming van het betrokken deel van de in het peiljaar behaalde relevante omzet van de marktorganisaties die de activiteiten voorheen verrichtten. De verplichting om over dit deel opgave te doen als bedoeld in artikel 12, eerste lid, rust op de marktorganisatie die activiteiten heeft overgenomen. Artikel 12, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald dat, indien berekening van de relevante omzet niet mogelijk is omdat de desbetreffende activiteiten zijn verweven met andere activiteiten, de met die verweven activiteiten samenhangende omzet bij de berekening geheel of gedeeltelijk buiten beschouwing blijft.

Artikel 14 (beschikking tot betaling)

De ACM verzendt de beschikking tot betaling jaarlijks uiterlijk op 30 juni.

Artikel 15 (overgangsregeling voor de jaren 2015 t/m 2017)

1. In afwijking van artikel 12, eerste lid, verstrekt een marktorganisatie behorend tot een in artikel 12, eerste lid, bedoelde categorie, ten behoeve van de vaststelling van de bedragen geldend voor de kalenderjaren 2015 tot en met 2017, de in artikel 12, eerste lid, bedoelde opgave van de relevante omzet vóór 1 maart 2015.

2. In afwijking van artikel 9, tweede lid, worden de bedragen die gelden voor de kalenderjaren 2015 tot en met 2017 vastgesteld op basis van de kosten van de ACM in 2014.

3. In afwijking van het eerste lid kunnen, ten behoeve van een geleidelijke overgang als bedoeld in artikel 6a, achtste lid, van de wet, de bedragen die gelden voor de kalenderjaren 2015 tot en met 2017 lager worden vastgesteld. Alsdan is de verlaging voor alle sectoren in relatieve zin gelijk.

4. In afwijking van artikel 14, verzendt de ACM de beschikking tot betaling in het jaar 2015 uiterlijk op 31 juli.

HOOFDSTUK 4. WIJZIGING VAN ANDERE BESLUITEN

Artikel 16

Het Besluit kostenverhaal energie wordt gewijzigd als volgt:

A

De artikelen 3 en 4 vervallen.

B

In artikel 5 wordt 'de artikelen 2 en 3' telkens vervangen door: artikel 2.

Artikel 17

Het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet wordt gewijzigd als volgt:

A

Onder vervanging van de puntkomma aan het slot van artikel 1, onderdeel c, door een punt, vervalt artikel 1, onderdeel d.

B

Artikel 2 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste en tweede lid wordt 'Onze Minister of de Autoriteit Consument en Markt' telkens vervangen door: Onze Minister.

2. In het tweede lid, onder c, wordt 'vierde of vijfde lid' vervangen door: derde of vierde lid.

C

Artikel 3 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid, onder d, wordt 'Onze Minister onderscheidenlijk de Autoriteit Consument en Markt' vervangen door: Onze Minister.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. Onze Minister maakt het kostencalculatiemodel, bedoeld in het eerste lid, onder d, bekend op een door hem te bepalen wijze.

D

Artikel 4 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid vervalt de zinsnede ', voorzover het betreft werkzaamheden of diensten van Onze Minister,'.

2. Het tweede lid vervalt.

3. Het derde lid wordt vernummerd tot tweede lid.

4. In het tweede lid (nieuw) wordt 'het eerste en tweede lid' vervangen door: het eerste lid.

E

Artikel 5, eerste lid, komt te luiden:

1. Bij ministeriële regeling wordt de hoogte van de vergoeding per categorie of subcategorie van gelijksoortige werkzaamheden of diensten vastgesteld op basis van de geraamde kosten die per categorie of per subcategorie zijn toegerekend als bedoeld in artikel 4.

F

De artikelen 5a tot en met 5c, 10 en 16 vervallen.

Artikel 18

De paragrafen 5 en 6 en de artikelen 19 en 20 van het Postbesluit 2009 vervallen.

Artikel 19

Artikel 3 van het Tijdelijk besluit postbezorgers 2011 komt te luiden:

Artikel 3

Dit besluit is niet van toepassing op een postvervoerbedrijf

a. dat is gebonden aan een collectieve arbeidsovereenkomst waarin bepalingen zijn opgenomen over het aantal of het percentage dat bij een postvervoerbedrijf arbeid verricht op basis van een arbeidsovereenkomst, of

b. waaraan ingevolge (PM definitieve artikelnummering) artikel 5, tweede lid, van het Besluit doorberekening kosten ACM geen bedrag in rekening wordt gebracht.

HOOFSTUK 5. SLOTBEPALINGEN

Artikel 20

Het Besluit kostenverhaal Mededingingswet en het Besluit vergoedingen Postwet worden ingetrokken.

Artikel 21

Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop artikel 6a van de Instellingswet Autoriteit Consument en Markt in werking treedt.

Artikel 22

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit doorberekening kosten ACM.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Economische Zaken,

NOTA VAN TOELICHTING

(05-03-2014)

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

Deze algemene maatregel van bestuur (hierna: het besluit) bevat regels op grond van artikel 6a van de Instellingswet Autoriteit Consument en Markt (hierna: de wet). Artikel 6a regelt de doorberekening van kosten van de Autoriteit Consument en Markt (ACM) aan marktorganisaties. Uitgangspunt van artikel 6a is dat alle kosten van de ACM worden doorberekend, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald (artikel 6a, eerste lid). Een dergelijk wettelijk voorschrift betreft bijvoorbeeld de regeling omtrent de doorberekening van kosten voorzien bij of krachtens de Wet post BES en bij of krachtens de Wet telecommunicatievoorzieningen BES. Artikel 6a somt voorts zelf reeds kosten op die in afwijking van het eerste lid niet aan marktorganisaties worden doorberekend (artikel 6a, tweede en derde lid). Bij algemene maatregel van bestuur kunnen ook andere kosten van doorberekening worden uitgezonderd (artikel 6a, vierde lid). Artikel 6a biedt tevens de basis om bij algemene maatregel van bestuur nadere regels te stellen over de systematiek volgens welke de kosten worden bepaald en ten laste worden gebracht van marktorganisaties (artikel 6a, zesde lid). Dit besluit, dat is afgestemd met de Minister van Infrastructuur en Milieu, voorziet daarin.

Artikel 6a is toegevoegd door de wet van **(PM datum)** tot wijziging van de Instellingswet Autoriteit Consument en Markt en enige andere wetten in verband met de stroomlijning van het door de Autoriteit Consument en Markt te houden markttoezicht (hierna: Stroomlijningswet). Evenals bij het genoemde artikel 6a, zijn bij het opstellen van dit besluit de uitgangspunten in acht genomen van het in juni 1996 in het kader van het project Marktwerking, Deregulering en Wetgevingskwaliteit vastgestelde rapport «Maat houden» (Kamerstukken II 1995/96, 24 036) en de bijbehorende checklist doorberekening (post-) toelatingskosten (Stcrt. 2000, 90).

In dit besluit wordt onderscheid gemaakt tussen het doorberekenen van kosten voor beschikkingen (hoofdstuk 2), die individueel in rekening worden gebracht bij de aanvrager of de geadresseerde van de beschikking, en andere kosten (hoofdstuk 3), die in beginsel op basis van omzet worden omgeslagen over de marktorganisaties in de betreffende sectoren.

2. Beschikkingen

Het hoofdstuk over beschikkingen bevat regels en uitgangspunten voor het doorberekenen van kosten samenhangend met het geven van beschikkingen of – als

het niet tot een beschikking komt – de behandeling van beschikkingsaanvragen. Uitgangspunt is dat voor het weigeren van een gevraagde beschikking hetzelfde bedrag gerekend wordt als voor het geven van die gevraagde beschikking. Indien het niet tot een beschikking komt omdat de beschikkingsaanvraag wordt ingetrokken voordat de ACM een beschikking heeft gegeven, wordt het bedrag in rekening gebracht dat is vastgesteld voor het geven van de desbetreffende beschikking. Ook in dat geval zijn immers kosten gemaakt door de ACM.

Het bedrag dat wordt vastgesteld ter vergoeding van de kosten samenhangend met het geven van een beschikking is per soort beschikking een vast bedrag dat wordt gebaseerd op de gemiddelde kosten samenhangend met het geven van die beschikking. Met een vast bedrag wordt bedoeld dat de bedragen niet periodiek (bijvoorbeeld elk jaar of elke drie jaar) worden herzien, maar alleen als uit de kostenadministratie van de ACM naar voren komt dat er reden is de bedragen te herzien. Voor deze systematiek is gekozen omdat de kosten samenhangend met het geven van beschikkingen relatief laag en stabiel zijn. Zowel voor marktorganisaties als voor de ACM dragen vaste bedragen bij aan een beperking van de administratieve lasten.

De bedragen worden vastgesteld bij ministeriële regeling (artikel 6a, zevende lid, van de wet). De ministeriële regeling regelt ook voor welke beschikkingen de kosten worden doorberekend.

3. Andere kosten

3.1 Algemeen

Het derde hoofdstuk bevat regels en uitgangspunten voor het doorberekenen van andere kosten dan de kosten samenhangend met beschikkingen. Deze kosten worden omgeslagen over de marktorganisaties in de betreffende sector en jaarlijks in rekening gebracht. Van deze doorberekening zijn diverse kosten uitgezonderd. Deze uitzonderingen zijn opgenomen in artikel 6a, tweede en derde lid, van de wet of in dit besluit.

In artikel 6a, tweede en derde lid, van de wet zijn de volgende kosten uitgezonderd van doorberekening aan marktpartijen:

- kosten die de ACM maakt in verband met het *uit eigen beweging* verrichten van onderzoek (zoals de Studie vergelijkingssites financiële producten die de NMa in februari 2012 heeft opgesteld (zie: <https://www.acm.nl/nl/publicaties/publicatie/7161/Vergelijkingssites-Financiele-Producten/>);
- kosten van de ACM die samenhangen met het sanctioneren van overtredingen, zoals het nemen en bekendmaken van besluiten omtrent het opleggen van bestuurlijke sancties;
- kosten van de ACM die samenhangen met bezwaar en beroep;

- kosten van de ACM die samenhangen met het geven van deskundige raad aan de Minister van Economische Zaken en de Minister van Infrastructuur en Milieu (te denken valt aan uitvoeringstoetsen als bedoeld in artikel 6 van de Regeling gegevensuitwisseling ACM en ministers; Stcrt. 2013, 8155);
- kosten van de ACM die samenhangen met werkzaamheden die de ACM uitsluitend verricht voor andere (binnen- en buitenlandse) overheidsorganisaties;
- kosten die samenhangen met het nemen en bekend maken van besluiten, met uitzondering van beschikkingen, en het toezicht op de naleving van regelgeving indien de werkzaamheden niet gericht zijn op marktordening of er geen sprake is van een voldoende afgebakende groep marktorganisaties die van de werkzaamheden profijt hebben (dit geldt voor generiek mededingingstoezicht en generieke consumentenbescherming) of indien de baten van doorberekening naar verwachting niet opwegen tegen de lasten ervan;
- kosten van strafrechtelijke handhaving van een overtreding van de artikelen 3, 4 en 5 van de REMIT-verordening kunnen niet door de ACM worden doorberekend, omdat dat een traject betreft van het Openbaar Ministerie (OM) en de strafrechter en niet van de ACM. Doorberekening van kosten van overleg tussen de ACM en het OM over de op te leggen sancties is niet aan de orde omdat die kosten betrekking hebben op werkzaamheden samenhangend met de sanctionering van overtredingen.

Alle kosten samenhangend met het gebruik van toezichthoudende bevoegdheden van titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht en hoofdstuk 3, paragraaf 1, van de wet worden in beginsel doorberekend (nalevingstoezicht). Dit is geregeld in artikel 6a, derde lid, van de wet. De kosten samenhangend met het sanctioneren van overtredingen behoren tot het repressieve toezicht en worden volgens artikel 6a, tweede lid, van de wet niet doorberekend. Dit omvat de kosten samenhangend met het opleggen van een bestuurlijke sanctie. Het omslagpunt tussen nalevingstoezicht (of preventief toezicht) en repressief toezicht wordt gemarkeerd door artikel 5:10a van de Awb: het nalevingstoezicht eindigt zodra iemand wordt verhoord met het oog op het aan hem opleggen van een bestraffende sanctie zoals een bestuurlijke boete. Op dat moment wordt diegene meegedeeld dat hij niet langer verplicht is tot antwoorden (cautie). Dit geldt op overeenkomstige wijze voor het onderscheid tussen nalevingstoezicht en repressief toezicht door middel van het opleggen van herstelsancties: zodra iemand redelijkerwijs kan aannemen dat hem een herstelsanctie zal worden opgelegd en hem bij bestraffende sancties de cautie zou worden gegeven, eindigt de fase van het nalevingstoezicht en begint de fase van de sanctionering.

In artikel 7, tweede lid, van dit besluit is (nader) bepaald welke kosten, gelet op artikel 6a, derde lid en vierde lid, van de wet niet ten laste gebracht worden van marktorganisaties.

3.2 Kosten die het besluit van doorberekening uitzondert

3.2.1 Generiek mededingingstoezicht en generieke consumentenbescherming

De kosten van het toezicht dat de ACM houdt op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Mededingingswet en van het bepaalde bij of krachtens de Wet handhaving consumentenbescherming (Whc) worden uitgezonderd. Deze uitzondering in het besluit betreft een concretisering van de in artikel 6a, derde lid, onder a, van de wet genoemde uitzonderingsgrond. Bij het generiek mededingingstoezicht op grond van de Mededingingswet is er weliswaar sprake van marktordening, maar is er geen sprake van een voldoende afgebakende groep marktorganisaties (zie artikel 6a, derde lid, onder a, van de wet). Bij het generieke consumentenbeschermingstoezicht op grond van de Whc is evenmin sprake van een voldoende afgebakende groep marktorganisaties die van de werkzaamheden profijt hebben. Dat toezicht is bovendien niet gericht op het tot stand brengen van marktordening.

3.2.2 Sector telecommunicatie

De kosten samenhangend met de uitvoering door de ACM van taken op het gebied van sectorspecifieke consumentenbescherming op basis van de Telecommunicatiewet worden van doorbelasting uitgezonderd. De uitzondering van deze kosten vloeit voort uit artikel 6a, derde lid, onder a, van de wet. De taken die de ACM verricht op grond van de Telecommunicatiewet en telecomspecifieke Europese verordeningen zijn gericht op het tot stand brengen van marktordening en gericht op een voldoende afgebakende groep marktorganisaties. Deze kosten worden derhalve doorberekend aan de betreffende marktorganisaties. Een aantal van de taken is echter overwegend gericht op consumentenbescherming en komt gelet op artikel 6a, derde lid, onder a, van de wet niet voor doorberekening in aanmerking. Concreet betekent dit dat de kosten samenhangend met het toezicht door de ACM op artikel 4.4 (misbruik van nummers), hoofdstuk 7 (Eindgebruikersbelangen), met uitzondering van de artikelen 7.4a (netneutraliteit) en 7.7 (toegang tot 112), hoofdstuk 11 (Bescherming van persoonsgegevens en de persoonlijke levenssfeer), met uitzondering van de artikelen 11.5b (certificatiedienstverleners) en 11.10 (gegevensverstrekking 112-oproepen), en artikel 12.1 (verplichting om aan te sluiten bij een geschillencommissie) van de Telecommunicatiewet niet worden doorbelast.

3.2.3 Sector energie (elektriciteit, gas, warmte en Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie)

Uitgezonderd van doorbelasting zijn de kosten van het toezicht dat de ACM houdt op de naleving door anderen dan netbeheerders van het bepaalde bij of krachtens de Elektriciteitswet 1998, de Gaswet, de Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie en de Wet van 23 november 2006 tot wijziging van de Elektriciteitswet 1998 en van de Gaswet in verband met nadere regels omtrent een onafhankelijk netbeheer.

Voor zover het toezicht op netbeheerders betreft gaat het immers om marktordening ten aanzien van een afgebakende groep bedrijven. Het toezicht op energieleveranciers betreft daarentegen wettelijke verplichtingen die overwegend op consumentenbescherming zien. Deze kosten komen daarom niet voor doorbelasting in aanmerking (artikel 6a, derde lid, onder a, van de wet).

De taken die de ACM heeft op grond van de Warmtewet zijn marktordenende taken. De daarmee samenhangende kosten worden derhalve doorbelast. Hierbij worden alleen kosten doorberekend aan vergunninghouders. Het betreft de kosten van het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Warmtewet door vergunninghouders en de kosten verbonden aan de vaststelling van de maximumprijs voor de levering van warmte, de eenmalige aansluitbijdrage en het meettarief. Aan de overige leveranciers worden geen kosten doorberekend omdat zij geen afgebakende groep marktorganisaties vormen. Het gaat immers vrijwel uitsluitend om kleine, zeer lokale warmteprojecten en blokverwarming. Aan producenten worden evenmin kosten doorberekend omdat de toezichtstaak van de ACM met betrekking tot producenten zeer beperkt van omvang is en de kosten van doorberekening niet opwegen tegen de baten daarvan.

3.2.4 Sector spoor

Ook de kosten van het toezicht dat de ACM uitoefent op spoormarkt op grond van de Wet personenvervoer 2000 en de Spoorwegwet worden van doorberekening uitgezonderd. Met het toezicht dat de ACM houdt op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Wet personenvervoer 2000 is een capaciteitsinzet van de ACM van twee werkdagen per jaar is gemoeid. Gezien deze zeer beperkte tijdsinzet wordt doorberekening van de hiermee samenhangende kosten aan marktorganisaties uitgezonderd. De baten van doorbelasting wegen daar niet op tegen de kosten van de ACM om de kosten ten laste te brengen van marktorganisaties (zie artikel 6a, derde lid, onder b, van de wet). Het toezicht dat de ACM houdt op de naleving van het bij of krachtens de Spoorwegwet bepaalde is voor een groot deel gericht op ProRail (recht op toegang, verdeling capaciteit). ProRail is een infrastructuurbeheerder die grotendeels gefinancierd wordt met overheidsgeld. De overige inkomsten van ProRail betreffen de gebruiksvergoeding die ProRail ontvangt van vervoerders. ProRail heeft niet de mogelijkheid om aan ProRail doorberekende ACM-kosten door te belasten aan de vervoerders in het kader van die gebruiksvergoeding. De gebruiksvergoeding voor vervoerders bedraagt namelijk op grond van Europees recht namelijk ten hoogste de rechtstreeks aan de exploitatie van de treindienst gerelateerde kosten (artikel 31, derde lid, van de Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 tot instelling van één Europese spoorwegruiimte (herschikking) PbEU 2012, L 343). Aan de ACM verschuldigde kosten maken daar geen onderdeel van uit en kunnen dan ook niet worden doorbelast aan de vervoerders. Om te voorkomen dat louter geld wordt rondgepompt tussen het Ministerie van Infrastructuur en Milieu, de ACM en ProRail, worden de kosten van dit ACM-toezicht op grond van de Spoorwegwet

van doorberekening uitgezonderd. Uiteindelijk komt het geld immers uit dezelfde bron (IenM) en komt het terecht op dezelfde plaats (de ACM). Daarnaast heeft het toezicht dat de ACM houdt op de naleving van de Spoorwegwet betrekking op exploitanten van diensten en voorzieningen. Hierbij valt te denken aan, onder meer, rangeerstations, vrachtterminals, wasstraten en onderhoudswerkplaatsen. Naast ProRail zijn er diverse andere exploitanten actief op dit deel van de spoormarkt. Voor deze diensten en voorzieningen geldt geen specifieke meldings-, vergunning- of registratieplicht. Er is met andere woorden sprake van een onvoldoende afgebakende groep (zie artikel 6a, derde lid, onder a, van de wet). Daarom worden ook de kosten samenhangend met dit toezicht van de ACM op grond van de Spoorwegwet niet doorberekend. Samenvattend worden alle kosten van het toezicht dat de ACM uitoefent op de naleving van de spoorwetgeving niet doorberekend.

3.2.5 Drinkwaterwet

Bij de Drinkwaterwet worden de kosten voor het toezicht van de ACM op de naleving van artikel 7, vierde lid (hanteren marktconforme condities bij economische activiteiten drinkwaterbedrijven) van doorberekening uitgezonderd. Gelet op de geringe tijdsinzet die hiermee voor de ACM is gemoeid, wegen de baten van doorbelasting niet op tegen de kosten van de ACM om de kosten ten laste te brengen van marktorganisaties.

3.2.6 Wet op het financieel toezicht

Het ACM-toezicht op de Wet op het financieel toezicht betreft alleen het toezicht op artikel 5:88 (toegang betalingssysteem). De baten van doorbelasting wegen daar niet op tegen de kosten van de ACM om de kosten ten laste te brengen van marktorganisaties. Daarom worden deze kosten van doorberekening uitgezonderd.

Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat de sector post ontbreekt in dit onderdeel (3.2). Dat komt omdat met betrekking tot die sector geen uitzonderingen op de doorberekening van kosten worden voorzien. De kosten samenhangend met het toezicht van de ACM op het bepaalde bij of krachtens de Postwet 2009 worden volledig doorberekend, aangezien het gaat om marktordening ten aanzien van een afgebakende groep bedrijven.

3.3 Categorieën en verdeelsleutel

Per sector worden de kosten toegerekend aan de in dit besluit vastgestelde categorieën. De categorieën zijn vastgesteld op basis van het uitgangspunt dat marktorganisaties in een categorie een afgebakende groep vormen en de ACM gelijksoortige werkzaamheden of diensten uitvoert voor die categorie. Daarmee is gewaarborgd dat marktorganisaties betalen voor de ACM-kosten die op hen betrekking hebben. De aldus aan een categorie toegerekende kosten worden omgeslagen over de

marktorganisaties in de betreffende categorie op basis van hun omzet, met uitzondering van de categorieën nummers en certificatie dienstverleners. Bij deze categorieën geldt als verdeelsleutel het aantal toegekende nummers aan respectievelijk het aantal uitgegeven certificaten door een marktorganisatie, omdat dit voor deze categorieën een zuiverder verdeelsleutel is dan omzet.

Uitgangspunt voor de toedeling van kosten aan marktorganisaties is bij alle categorieën dat marktorganisaties naar rato van hun omvang betalen voor de werkzaamheden van de ACM: kleine partijen betalen minder, grote partijen betalen meer. Om te voorkomen dat de doorberekening van ACM-kosten een potentiële toetredingsdrempel vormt voor kleine partijen, wordt, net als voorheen voor de sectoren telecommunicatie en post, een omzetsdrempel gehanteerd. De hoogte van de omzetsgrens wordt bij ministeriële regeling geregeld en kan per sector verschillen. Gedacht wordt aan een omzetsgrens van € 2 miljoen voor alle sectoren, net als bij de sectoren telecommunicatie en post nu. Aan marktorganisaties met een lagere omzet dan de omzetsgrens worden geen kosten doorberekend. Als er maar één marktorganisatie per categorie is waaraan kosten kunnen worden doorberekend, dan zal de verdeelsleutel niet behoeven te worden toegepast. Dit geldt op dit moment voor de categorie loodsen (Nederlandse Loodsencorporatie) en de categorie luchtvaart (NV Luchthaven Schiphol). Mochten er in de toekomst in deze categorieën meerdere marktorganisaties komen, dan wordt ook voor deze categorieën omzet als verdeelsleutel relevant.

In figuur 1 worden per sector de aan de ACM-werkzaamheden gerelateerde (kosten)categorieën weergegeven. Voor elke categorie heeft de ACM een of meerdere tijdschrijfcodes. Hiermee wordt verzekerd dat de kosten aan de juiste categorie worden toegerekend en wordt voorkomen dat marktorganisaties uit de ene categorie (mee)betalen voor kosten behorend tot andere categorieën (kruissubsidiëring). Op deze wijze wordt het verbod van kruissubsidiëring zoals geregeld in artikel 6a, vijfde lid, onder c, nader gepreciseerd. Niet alleen is zo gewaarborgd dat kosten gemaakt voor de ene sector uitsluitend aan marktorganisaties in die sector worden doorberekend, maar ook dat binnen die sector kosten van de ene categorie ook uitsluitend worden doorberekend aan marktorganisaties behorend tot die betreffende categorie.

Figuur 1

<p>Telecom</p> <ul style="list-style-type: none"> - Openbare elektronische communicatiediensten, openbare elektronische communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten - Nummers 	<p>Energie</p> <ul style="list-style-type: none"> - Regionaal netbeheer Elektriciteit - Regionaal netbeheer Gas - Landelijk netbeheer Elektriciteit - Landelijk netbeheer Gas - Warmtelevering
---	--

- Certificatiedienstverleners	
Post	Vervoer
- Universele postdienst	- Loodsen
- Niet-universele postdienst	- Luchtvaart

Tot de categorie Loodsen behoren niet alleen de kosten van de werkzaamheden van de ACM ter uitvoering van haar taken op basis van de Loodsenwet maar ook de kosten die de ACM maakt ten behoeve van de vaststelling van tarieven als bedoeld in artikel 14a van de Scheepvaartverkeerswet.

De berekening van het per categorie door te berekenen bedrag zal plaatsvinden op de volgende wijze. Ten eerste worden de directe materiële kosten per categorie bepaald; dit zijn de directe kosten voor een specifieke categorie, zoals economische en technische onderzoeken voor categorie A. Vervolgens wordt het resterende bedrag bepaald; dit zijn alle indirecte materiële kosten en alle directe en indirecte personele kosten. Deze kosten worden op basis van de geschreven directe uren verdeeld. In figuur 2 is dit met een rekenvoorbeeld toegelicht.

Figuur 2

- De totale ACM-begroting is € 65.000.000;
- De totale directe materiële kosten zijn € 5.000.000, waarvan € 70.000 voor categorie A;
- De nog te verdelen kosten zijn $(€ 65.000.000 - € 5.000.000) = 60.000.000$;
- Het totale aantal geschreven directe uren is 585.000, waarvan 10.000 op categorie A;
- De kosten van categorie A worden dan $70.000 + (10.000/585.000) \text{ maal } 60.000.000 = € 1.095.641$.

3.4 Meerjarige tarieven en omzetopgave

Er worden vaste tarieven vastgesteld die gelden voor een periode van drie jaar. Deze meerjarige tarieven worden vastgesteld in het eerste jaar van die driejarige periode op basis van de feitelijk gerealiseerde kosten in de drie aan die periode voorafgaande jaren. Op deze manier worden de meerjarige tarieven gebaseerd op het (genormaliseerde) gemiddelde van een aantal jaren. Eventuele nieuwe taken die de ACM toegewezen krijgt gedurende een driejarige periode, worden voor zover dit extra kosten met zich meebrengt verdisconteerd in de tarieven voor de volgende drie jaar. Hetzelfde geldt voor kostendalingen bij de ACM, bijvoorbeeld door lagere indirecte kosten door de fusie en taakstellingen. Dit vertragingseffect is inherent aan de systematiek van meerjarige tarieven op basis van gerealiseerde kosten en wordt opgevangen door de Rijksbegroting. In de praktijk zal dit bijvoorbeeld betekenen dat in de eerste helft van 2018 de bedragen voor de jaren 2018 tot en met 2021 worden vastgesteld, op basis van de feitelijk gerealiseerde kosten in de jaren 2015 tot en met

2017. De vaststelling van de bedragen voor de jaren 2015 tot en met 2017 kan vanwege de instelling van de ACM in 2013 nog niet gebeuren op basis van de drie voorgaande kalenderjaren, maar zal overeenkomstig artikel 15, eerste lid, van dit besluit gebeuren op basis van de kosten van de ACM in 2014. In de artikelsgewijze toelichting op artikel 15 wordt hierop nader ingegaan.

De systematiek van meerjarige tarieven leidt ertoe dat marktorganisaties voor een aantal jaren weten waar ze aan toe zijn; jaarlijks wijzigende vergoedingen worden voorkomen. Daarnaast betekent het dat de administratieve lasten voor marktorganisaties kunnen worden beperkt. In plaats van jaarlijks hoeven marktorganisaties slechts eens in de drie jaar hun omzetcijfers aan te leveren. Zie hierover ook de toelichting op artikel 12 van dit besluit. De systematiek van meerjarige tarieven laat onverlet dat het gaat om jaarlijkse bedragen, die marktorganisaties elk kalenderjaar verschuldigd zijn en door de ACM ieder kalenderjaar in rekening worden gebracht.

Samenvattend doen marktorganisaties eens in de drie jaar voor 1 januari van de nieuwe tariefperiode een omzetopgave aan de ACM (voor 1 maart 2015 voor de tariefperiode 2015-2017). De ACM doet de Minister, op basis van de ontvangen omzetgegevens en de kostenontwikkeling, een voorstel voor de per categorie in rekening te brengen bedragen dan wel omzetpercentages (Regeling gegevensuitwisseling ACM en ministers, artikel 13). De Minister stelt vervolgens de bedragen voor de nieuwe periode bij ministeriële regeling vast. De ACM brengt deze bedragen jaarlijks bij de individuele marktorganisaties in rekening. Overeenkomstig artikel 6a, tiende lid, van de Instellingswet ACM draagt de ACM de ontvangen bedragen af aan de staat.

4. Internetconsultatie en Uitvoerbaarheids- en handhaafbaarheidstoets

PM resultaten internetconsultatie en uht

5. Regeldrukeffecten

Als gevolg van dit besluit neemt de regeldruk per saldo in totaal af met gemiddeld € 122.401 per jaar. Dit omdat voor marktorganisaties in de sectoren telecom en post de verplichting om jaarlijks opgave aan de ACM te doen van hun relevante omzet die bepalend is voor de bijdrage die zij verschuldigd zijn, wordt vervangen door een verplichting deze opgave eens in de drie jaar te doen. Tegelijkertijd worden marktorganisaties in de sector energie onder de werking van dit besluit gebracht. Voor energie ontstaat dus een nieuwe verplichting. Voor telecom en post is dit een verlichting van een bestaande verplichting (driejaarlijks in plaats van driejaarlijks).

Er is naar gestreefd de administratieve lasten zoveel mogelijk te beperken. Daarom is gekozen voor vaste bedragen voor beschikkingen en voor de overige kosten voor een

systematiek waarin bedrijven in de sectoren telecommunicatie, post en energie eens in de drie jaar opgave van hun omzet hoeven te doen, als basis voor de vergoeding die zij gedurende drie jaar betalen. Voor de toezichtcategorieën met slechts één marktorganisatie is vooralsnog geen verdeelsleutel en dus ook geen omzetopgave vereist (landelijk netbeheer elektriciteit, landelijk netbeheer gas, universele postdienst, loodsen, luchtvaart). Voor de toezichtcategorieën nummers en certificatie dienstverleners geldt als verdeelsleutel het bij de ACM bekende aantal toegekende nummers aan respectievelijk het aantal uitgegeven certificaten door een marktorganisatie.

In de toelichting bij artikel 12 wordt ingegaan op de eisen die aan de omzetopgave worden gesteld. De gegevens hierover zijn in de regel beschikbaar in de financiële administratie van bedrijven. Omzetgegevens spelen immers een belangrijke rol bij het opstellen van – bijvoorbeeld – de financiële verslaglegging van bedrijven. Dit geldt in het bijzonder voor grote bedrijven. Met het oog op de heffing over de toegevoegde waarde dient een bedrijf reeds in de belastingaangifte te vermelden welke van zijn activiteiten in Nederland worden verricht. Bijgevolg zal de boekhouding van een aanbieder zodanig zijn ingericht dat zonder veel moeite kan worden bepaald welk deel van de omzet betrekking heeft op binnenlandse activiteiten. Grote ondernemingen kunnen hiervoor in de regel gebruikmaken van de jaarrekening die rechtspersonen op grond van het Burgerlijk Wetboek verplicht zijn te publiceren en de daarbij afgegeven accountantsverklaring. Dit is in het bijzonder het geval indien de voor de opgave relevante omzet zonder meer blijkt uit de jaarrekening. Ook zal de aanbieder om doelmatigheidsredenen kunnen kiezen voor een opgave aan de hand van de jaarrekening (netto-omzet als bedoeld in artikel 377, derde lid, onder a, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek) en de bijbehorende accountantsverklaring, indien zijn omzet slechts in beperkte mate betrekking heeft op activiteiten die voor de omzetopgave niet relevant zijn. Het is derhalve aan de aanbieder om, al naar gelang de aard van zijn bedrijf en de beschikbare informatie, een specifieke omzetopgave met een daarvoor opgestelde accountantsverklaring te doen, of te volstaan met een opgave overeenkomstig zijn jaarrekening. In dat laatste geval volstaat de algemene, over de jaarrekening als zodanig verstrekte accountantsverklaring. Slechts in weinig gevallen zal het opstellen van een aparte accountantsverklaring derhalve nodig zijn. Kleinere ondernemingen kunnen een onderbouwde omzetopgave doen door bijvoorbeeld gebruik te maken van een boekhoudersverklaring. Het totale aantal ondernemingen dat een driejaarlijkse omzetopgave moet doen bedraagt circa 832 ondernemingen in de sector telecom, 106 ondernemingen in de sector post en 40 ondernemingen in de sector energie. De gemiddelde duur voor de opstelling van een omzetopgave kan worden geschat op ten hoogste één dagdeel, te weten vier uur. Uitgaand van een gemiddelde loonsom van € 50 per uur levert dit het volgende beeld op. Voor de sectoren telecom en post dalen de structurele administratieve lasten van € 187.600 per jaar naar gemiddeld € 62.533 per jaar. Voor de sector energie stijgen de

administratieve lasten structureel met € 2.666 per jaar. Per saldo wordt dus een structurele besparing bereikt van gemiddeld € 122.401 per jaar.

II. ARTIKELEN

Artikel 2

In dit artikel wordt ten algemene geregeld dat de ACM belast is met het administratieve proces om de bedragen die de ACM ter vergoeding van de kosten aan marktorganisaties in rekening brengt, te factureren en te innen. Overeenkomstig artikel 6a, tiende lid, van de Instellingswet ACM draagt zij de ontvangen bedragen af aan de Staat der Nederlanden.

Artikel 3

Dit artikel regelt de reikwijdte van hoofdstuk 2 van dit besluit: het hoofdstuk gaat over de doorberekening van de kosten samenhangend met het geven van beschikkingen of het behandelen van beschikkingsaanvragen door de ACM. Het besluit regelt niet van welke beschikkingen de kosten wel en van welke beschikkingen de kosten niet worden doorberekend. Dit gebeurt bij ministeriële regeling. Daarin zal worden geregeld van welke beschikkingen de kosten zullen worden doorberekend. Partijen zullen bij de totstandkoming van deze ministeriële regeling worden betrokken. Wel bepaalt het derde lid dat de kosten samenhangend met een beschikking van de ACM om een beschikkingsaanvraag buiten behandeling te laten in elk geval niet kunnen worden doorberekend. Gedoeld wordt hier op besluiten van de ACM in de zin van artikel 4:5, eerste lid, van de Awb.

Artikel 4

Uit dit artikel volgt allereerst dat de bedragen die voor de kosten samenhangend met het geven van een beschikking in rekening worden gebracht, per beschikkingssoort worden vastgesteld. Aan het geven van een vergunning op grond van artikel x van de wet y zal met andere woorden een ander prijskaartje hangen dan aan het geven van een ontheffing op grond van artikel a van de wet b.

Verder volgt uit het artikel dat per beschikkingssoort een vast bedrag wordt vastgesteld. Vast wil zeggen dat een bedrag niet jaarlijks wordt herzien maar alleen als uit de kostenadministratie naar voren komt dat er reden is bedragen te herzien. Voor vaste bedragen in plaats van jaarlijkse bedragen is gekozen omdat deze meer duidelijkheid en zekerheid bieden voor een langere termijn. Marktorganisaties weten dan voor langere tijd waar ze aan toe zijn.

Om dezelfde reden bepaalt dit artikel ook dat de bedragen worden gebaseerd op de gemiddelde kosten. Het bedrag voor beschikking x wordt dus berekend op basis van

de gemiddelde kosten samenhangend met het geven van beschikking x. Dit gemiddelde kan bovendien berekend worden over een langere periode dan bijvoorbeeld één kalenderjaar. Ook dit leidt tot stabielere bedragen. Ook zorgt dit voor een beperking van de administratieve lasten voor de ACM.

Het tweede lid van dit artikel regelt ten slotte dat voor het geven van een beschikking, inhoudend de inwilliging van een aanvraag, hetzelfde bedrag wordt doorberekend als voor het geven van een beschikking, inhoudend de gehele of gedeeltelijke afwijzing van die aanvraag. In veel gevallen zullen de werkzaamheden en dus de kosten samenhangend met het inwilligen dan wel afwijzen van een bepaalde aanvraag immers niet substantieel van elkaar verschillen.

Artikel 5

In dit artikel is geregeld dat voor de behandeling van een beschikkingsaanvraag die niet tot een beschikking leidt hetzelfde bedrag moet worden betaald als wanneer de behandeling wel in een beschikking zou hebben geresulteerd. Ook in die gevallen heeft de ACM immers kosten gemaakt en is het redelijk dat die kosten voor rekening komen van degene die deze heeft veroorzaakt.

Artikel 6

Tenzij bij wettelijk voorschrift is bepaald dat een geldsom moet worden bepaald zonder dat dit bij beschikking is vastgesteld, dient de verplichting tot betaling van een geldsom bij beschikking te worden vastgesteld. Dit vloeit voort uit de artikelen 4:86 en 4:88 van de Awb. Voor de ACM betekent dit dat zij de verplichting tot betaling van een geldsom bij beschikking dient vast te stellen. Deze betalingsbeschikking moet in ieder geval de te betalen geldsom vermelden en de termijn waarbinnen de betaling moet plaatsvinden. De betalingsbeschikking moet tegelijk met de beschikking waarvoor de kosten in rekening worden gebracht, worden gegeven. Het hoeft geen afzonderlijke beschikking te zijn maar de beschikking kan worden opgenomen in dezelfde brief als waarin de beschikking waarvoor het bedrag in rekening wordt gebracht, is opgenomen. De verplichting om de betaalverplichting bij beschikking vast te stellen laat de huidige praktijk onverlet dat de ACM in de beschikking tot betaling opneemt dat betaald dient te worden binnen zes weken na dagtekening van een door de ACM ter inning van het bedrag te zenden factuur. Ingevolge 4:87, tweede lid, van de Awb mag een bestuursorgaan immers zelf een van 4:87, eerste lid, afwijkende betalingstermijn vaststellen en dus ook bepalen dat niet binnen zes weken na verzending van de betalingsbeschikking maar binnen zes weken na verzending van de factuur dient te worden betaald. Dat de ACM een afzonderlijke factuur stuurt aan de financiële afdeling van een marktorganisatie heeft een praktische reden met het oog op een efficiënte betalingsafwikkeling.

Het tweede lid bevat een regeling voor de situatie dat de ACM niet aan het geven van een beschikking toekomt omdat de aanvraag wordt ingetrokken (zie ook artikel 5). In dat geval kan de beschikking tot betaling niet tegelijk met de bekendmaking van de beschikking waarvoor het bedrag in rekening wordt gebracht worden verzonden. Geregeld wordt dat de ACM in een dergelijk geval de beschikking tot betaling verzendt binnen vier weken na ontvangst van de intrekking van de aanvraag.

Artikel 7

Artikel 7 regelt de reikwijdte van hoofdstuk drie van dit besluit. Geregeld wordt dat het hoofdstuk alleen van toepassing is op de doorberekening van andere kosten dan de kosten samenhangend met het geven van een beschikking of het behandelen van een beschikkingsaanvraag door de ACM (eerste lid). Vervolgens wordt geregeld welke van die andere kosten niet ten laste van marktorganisaties kunnen worden gebracht. De daarbij horende opsomming betreft een concretisering van artikel 6a, derde lid, van de wet dan wel een uitwerking van artikel 6a, vierde lid, van de wet. In het algemeen deel van de toelichting (hoofdstuk 3) is hierop reeds uitgebreid ingegaan.

Artikel 8

In dit artikel wordt geregeld voor welke periode de bedragen gelden, wanneer ze worden vastgesteld en op basis waarvan ze worden vastgesteld. Hierop is in het algemeen deel uitgebreid ingegaan. Dat de vaststelling van de bedragen plaatsvindt bij ministeriële regeling is geregeld in artikel 6a, zevende lid, van de wet. Daarnaast bevat dit artikel in het derde en vierde lid een voorziening voor kosten die de ACM in een bepaalde tariefperiode van drie jaar niet via het in rekening brengen van de bedragen heeft kunnen innen vanwege faillissementen van marktorganisaties. Voor zover de bedragen door faillissementen niet geïnd zijn worden de betreffende kosten toegevoegd aan de gemiddelde jaarkosten op basis waarvan de bedragen voor de daaropvolgende tariefperiode worden vastgesteld. Dit gebeurt óók als het gaat om de boedel van een gefailleerde marktorganisatie die nog niet vereffend is. In het laatste geval moet de ACM de desbetreffende aan de desbetreffende marktorganisaties toegezonden betalingsbeschikkingen intrekken. Anders zouden de betreffende kosten immers (deels) twee keer vergoed worden: én door het innen van de bedragen voor de volgende tariefperiode (omdat die bedragen mede zijn gebaseerd op de in de voorgaande periode niet-geïnde kosten) én door het (gedeeltelijk) innen van de met de betreffende betalingsbeschikkingen samenhangende vorderingen op de failliete boedel.

Artikel 9

De bedragen worden voor een periode van drie jaren vastgesteld maar jaarlijks in rekening gebracht. Dit artikel regelt dat expliciet.

Artikel 10

In dit artikel wordt geregeld welke kosten op welke wijze worden toegerekend aan welke categorieën. Zowel directe als indirecte kosten worden meegenomen (zie ook artikel 6a, vijfde lid, onder b, van de wet). Het gaat daarbij om directe personele kosten op basis van het werkelijk gemaakte aantal uren en om directe materiële kosten. Deze kosten kunnen rechtstreeks aan de betreffende categorie worden toegerekend. De formulering van het eerste lid, onder a, verplicht niet tot een systeem waarbij voor de toerekening van de directe personele kosten de individuele loonkosten worden opgeteld, maar laat ook ruimte voor een systeem waarbij wordt uitgegaan van een loongemiddelde. Daarnaast betreft het alle indirecte materiële kosten en alle indirecte personele kosten. Deze kosten worden toegedeeld aan de verschillende categorieën naar rato van het gerealiseerde aantal directe uren van een categorie. Welke categorieën er zijn wordt geregeld in het tweede lid van artikel 10. Bij telecommunicatie, post, elektriciteit en gas gaat het om dezelfde categorieën als tot dusverre het geval was. Ten aanzien van de categorie nummers bij telecommunicatie is daarbij van belang dat de kosten samenhangend met de toekenning van nummers hier niet onder vallen. Dat betreft immers kosten die samenhangen met het geven van beschikkingen en die vallen onder hoofdstuk 2 van dit besluit. Het gaat bij deze categorie derhalve alleen om de kosten verbonden aan het toezicht door de ACM op het juiste gebruik van nummers door marktorganisaties.

Het derde lid biedt de mogelijkheid bij ministeriële regeling subcategorieën vast te stellen. Hieraan kan behoefte zijn indien binnen een categorie, bijvoorbeeld door technische ontwikkelingen, toch een differentiatie van werkzaamheden en diensten optreedt en die activiteiten niet langer door alle marktorganisaties vallend onder die categorie worden verricht. In een dergelijk geval is het niet langer logisch om de kosten die de ACM maakt om toe te zien op de bedoelde activiteiten over alle marktorganisaties van die categorie te blijven omslaan. Het vaststellen van subcategorieën kan dan een oplossing bieden.

Artikel 11

Dit artikel regelt volgens welke verdeelsleutel de aan een (sub)categorie toegerekende kosten worden verdeeld over de marktorganisaties in die (sub)categorie. In principe is die verdeelsleutel de door de marktorganisatie behaalde relevante omzet (eerste lid). Daarbij is de relevante omzet de omzet die een marktorganisatie in Nederland heeft behaald met activiteiten waarop de taakuitvoering van de ACM in die categorie of subcategorie betrekking heeft. Die taakuitvoering van de ACM zal veelal door de ACM uitgeoefend nalevingstoezicht betreffen maar kan ook de uitvoering van

reguleringstaken betreffen (bijv. de zgn. energiecodes). Als een marktorganisatie beneden een bepaalde relevante omzet blijft, wordt geen bedrag in rekening gebracht. Deze omzetgrens wordt bij ministeriële regeling vastgesteld en kan per sector verschillen (tweede lid). Peiljaar voor de relevante omzet is het kalenderjaar dat twee jaar voorafgaat aan het eerste kalenderjaar van de drie kalenderjaren waarvoor de bedragen worden vastgesteld. Voor de vaststelling van het door een marktorganisatie in de periode 2015 tot en met 2017 jaarlijks te betalen bedrag, is met andere woorden haar in 2013 behaalde relevante omzet bepalend (derde lid). Deze systematiek brengt met zich dat voor marktorganisaties die na het peiljaar zijn opgericht geen bedrag wordt vastgesteld omdat zij in het peiljaar geen omzet hadden. Dat is overigens anders als het gaat om een marktorganisatie die activiteiten van een andere marktorganisatie heeft overgenomen (zie artikel 13, tweede lid, van dit besluit). Inherent aan de meerjarensystematiek van de bedragen en aan de systematiek van toedeling van de kosten op basis van de eens in de drie jaar in het peiljaar behaalde relevante omzet is dat de tarieven voor drie jaar vaststaan. Dit houdt in dat er zowel bij een lagere als bij een hogere omzet geen tussentijdse aanpassing van de toedeling van de kosten plaatsvindt. Aanpassing van de bedragen vanwege het feit dat een marktorganisatie gedurende de tariefperiode bijvoorbeeld een lagere relevante omzet heeft dan in het peiljaar dat bepalend was voor het bedrag dat de marktorganisatie moet betalen, zou er toe leiden dat een deel van de door te berekenen ACM-kosten niet wordt doorberekend of dat andere marktorganisaties dan meer moeten betalen dan gerechtvaardigd is op basis van hun relevante omzet in het peiljaar. Het effect van wijzigingen in de omzet zal echter wel zichtbaar worden in de bedragen die worden vastgesteld voor de nieuwe tariefperiode. Bij een meerjarensystematiek hoort immers dat omzetsjijgingen of -dalingen pas met een vertraging zichtbaar worden in de bedragen (na-ijleffect). Indien een marktorganisatie een jaarlijks sterk wisselende relevante omzet heeft (jojoachtige relevante omzet en dus geen structureel dalende, stijgende of gelijkblijvende lijn) mag worden aangenomen dat de in het besluit opgenomen systematiek met een peiljaar elke drie jaar, gemiddeld genomen juist uitwerkt wat betreft de aan die marktorganisatie in rekening gebrachte bedragen. Inherent aan de meerjarensystematiek is bovendien dat het niet mogelijk is rekening te houden met prospectieve elementen, zoals nieuwe ACM-taken die tot extra kosten leiden. Als dat wel zou gebeuren, zouden marktorganisaties dezelfde kosten in feite tweemaal betalen.

Alleen voor de categorieën nummers en diensten van certificatieinstanties bij telecommunicatie worden andere verdeelsleutels gehanteerd, te weten respectievelijk het aantal toegekende nummers en het aantal aan het publiek afgegeven certificaten (vierde lid).

Artikel 12

Marktorganisaties dienen elke drie jaar een omzetopgave te doen van de in het peiljaar behaalde relevante omzet in Nederland. Het gaat daarbij om marktorganisaties behorend tot een in artikel 10, tweede lid, genoemde categorie waarvoor de omzet als verdeelsleutel geldt en er sprake is van meerdere marktorganisaties per categorie. Voor de categorieën met slechts één marktorganisatie is immers toepassing van een verdeelsleutel niet vereist en is dus ook geen omzetopgave vereist. Marktorganisaties die wel opgave dienen te doen, moeten dat voor 1 januari van het eerste kalenderjaar van de nieuwe tariefperiode doen. De opgave dient uiteraard altijd onderbouwd te zijn. Marktorganisaties die een omzet hebben boven een bij ministeriële regeling te bepalen grenswaarde (zie lid 3) dienen een accountantsverklaring te verstrekken waarin wordt verklaard dat de omzetopgave een getrouw beeld geeft van de behaalde relevante netto-omzet in het peiljaar en voldoet aan de bij of krachtens dit besluit gestelde eisen (tweede lid). Dit kan, gelet op de verwijzing naar artikel 36 van de Wet op het accountantsberoep, zowel een verklaring van een registeraccountant zijn als de verklaring van een accountant-administratieconsulent. Bij de bij of krachtens dit besluit gestelde eisen kan gedacht worden aan de eisen van artikel 13 van dit besluit en aan de nadere regels die bij ministeriële regeling kunnen worden gesteld met betrekking tot de omzetopgave.

Indien een jaarrekening is vastgesteld - niet elke marktorganisatie zal gelet op artikel 396 en 397 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek verplicht zijn een (volledige) jaarrekening vast te stellen – dient bovendien de jaarrekening te worden meegestuurd ter onderbouwing van de omzetopgave (vierde lid).

Het vijfde lid bepaalt vervolgens met het oog op het voor marktorganisaties beperkt houden van de administratieve lasten dat in geval van aanwezigheid van een jaarrekening de opgave van de in de jaarrekening van de marktorganisatie opgenomen netto-omzet, bedoeld in artikel 377, derde lid, onder a, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, voldoet als omzetopgave, bedoeld in het eerste lid. Het opgeven van deze netto-omzet zal vooral aantrekkelijk zijn voor marktorganisaties die uitsluitend op de Nederlandse markt werkzaam zijn en één type activiteiten verrichten waardoor de netto-omzet en de relevante omzet nauwelijks van elkaar verschillen. Indien een marktorganisatie kiest voor opgave van de netto-omzet en die marktorganisatie reeds beschikt over een accountantsverklaring als bedoeld in artikel 393, vijfde lid, van Boek 2 van het Burgerlijk wetboek, kan door die marktorganisatie, in afwijking van het tweede lid, worden volstaan met toezending van die, over de jaarrekening afgegeven, accountantsverklaring . Een nieuwe verklaring hoeft dan niet te worden opgesteld. Ook dit draagt bij aan het zo beperkt mogelijk houden van de administratieve lasten. Kleine marktorganisaties zullen dus niet in alle gevallen ter onderbouwing van de omzetopgave een accountantsverklaring of jaarrekening behoeven bij te voegen. Zij zullen daar ook niet altijd reeds over beschikken. Zij zullen de omzetopgave dan wel op andere wijze moeten onderbouwen. Te denken valt aan een boekhoudersverklaring. Op deze manier is naar verwachting een goede balans gevonden die enerzijds recht

doet aan het belang dat ontvangen gegevens betrouwbaar dienen te zijn en anderzijds aan het belang dat onnodig zware administratieve lasten worden voorkomen.

Het zesde lid ondersteunt deze balans door het bieden van de mogelijkheid tot het bij ministeriële regeling stellen van nadere regels over de omzetopgave of de accountantsverklaring. In die regeling kunnen derhalve zonnodig ook nadere regels worden gesteld over de onderbouwing van de omzetopgave door kleine marktorganisaties die niet beschikken over een jaarrekening of niet verplicht zijn tot het aanleveren van een accountantsverklaring.

Indien er geen opgave wordt gedaan, er onvolledig opgave is gedaan (bijv. onvoldoende onderbouwing) of de opgave kennelijk onjuist is en dit niet door de marktorganisatie is hersteld binnen de daartoe door de ACM gestelde termijn, kan de ACM een schatting doen van de omzet en op basis daarvan het bedrag vaststellen (vijfde lid). Op die manier kunnen de kosten toch worden doorberekend.

Artikel 13

Artikel 13 bevat in aanvulling op de artikelen 11 en 12 voor een aantal specifieke situaties regels over de bepaling van de relevante omzet als verdeelsleutel voor de aan marktorganisaties toe te delen kosten van de ACM. Het eerste lid bepaalt dat voor de berekening van de relevante omzet van een groep als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek de relevante omzetten van alle tot die groep behorende marktorganisaties bij elkaar worden opgeteld. Per groep wordt één bedrag in rekening gebracht ongeacht het aantal marktorganisaties dat tot de groep behoort. Bij deze berekening van de relevante groepsomzet worden transacties tussen de tot die groep behorende marktorganisaties buiten beschouwing gelaten om dubbeltellingen binnen de groep te voorkomen. Dit systeem draagt tevens bij aan beperking van de administratieve lasten (slechts één omzetopgave voor een groep) en een efficiëntere facturering door de ACM. In de regel krijgt de indiener van de gezamenlijke omzetopgave de factuur.

Het tweede lid regelt de situatie dat een marktorganisatie (de 'nieuwe marktorganisatie') in of na het peiljaar activiteiten van een andere marktorganisatie (de 'oude marktorganisatie') heeft overgenomen en de overgenomen activiteiten dus niet langer door de 'oude marktorganisatie' worden verricht. Deze regeling beoogt geen wijziging ten opzichte van de regeling van het bepaalde bij en krachtens artikel 5b, derde lid, van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet, zoals dat luidde tot 1 januari 2015. De bepaling ziet op allerlei situaties. Te denken valt onder meer aan de afstoting van een deel van de activiteiten door de ene marktorganisatie aan de andere, aan een splitsing van een marktorganisatie in twee of meer nieuwe marktorganisaties, aan marktorganisaties die fuseren en aan een marktorganisatie die een doorstart maakt. Uitgangspunt is dat het wenselijk is dat de relevante omzet van de 'nieuwe marktorganisatie' wordt bepaald met inachtneming van de volledige relevante omzet van de 'oude marktorganisatie'.

De 'nieuwe marktorganisatie' is gehouden de bij de overname betrokken relevante omzet op te nemen in de opgave als bedoeld in artikel 12, eerste lid. Mocht de marktorganisatie daar op 1 januari van het eerste kalenderjaar van de nieuwe tariefperiode niet, niet tijdig, kennelijk onjuist of kennelijk onvolledig aan hebben voldaan, dan kan de ACM de bij de overname betrokken relevante omzet schatten. Niet altijd ligt het voor de hand de hele met de overgenomen activiteiten samenhangende relevante omzet van de oude marktorganisatie bij de berekening van de relevante omzet van de nieuwe marktorganisatie te betrekken. Vandaar dat in het tweede lid gesproken wordt over het 'betrokken deel'. Indien er bijvoorbeeld sprake is van een splitsing van een marktorganisatie in twee nieuwe marktorganisaties A en B wordt voor de berekening van de relevante omzetten van A en B uiteraard niet voor beide de gehele relevante omzet van de oude marktorganisatie in aanmerking genomen, maar alleen het betrokken deel. Als de overgenomen activiteiten van A 60% van de relevante omzet van de oude marktorganisatie betreffen en de overgenomen activiteiten van B 40%, vindt de berekening van de relevante omzet van A dus plaats met inachtneming van 60% van de relevante omzet van de oude marktorganisatie en de berekening van de relevante omzet van B met inachtneming van 40% van de relevante omzet van de oude marktorganisatie. In totaal wordt dan wel de volledige relevante omzet van de oude marktorganisatie betrokken bij de berekening van de relevante omzet van de nieuwe marktorganisaties.

Het derde lid is overgenomen uit het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet zoals dat tot 1 januari 2015 luidde. De verwevenheid waar het derde lid over spreekt, doelt op de verwevenheid van activiteiten waarop de ACM toezicht houdt met andere activiteiten waarop de ACM géén toezicht houdt. Als zich knelpunten voordoen bij de bepaling van de relevante omzet (zie artikel 11, eerste lid) ten opzichte van de overige omzet van die marktorganisatie, kan bij ministeriële regeling worden bepaald dat bij de omzetberekening nader vermelde opbrengsten geheel of gedeeltelijk buiten beschouwing blijven. Het gaat dan om de omzet uit bepaalde, verweven activiteiten die niet of slechts voor een bepaald deel hoeft te worden meegerekend.

Artikel 14

Anders dan bij de bedragen voor de doorberekening van beschikkingskosten, is de beschikking tot betaling bij de in hoofdstuk 3 bedoelde kosten een afzonderlijke beschikking. Deze beschikking wordt jaarlijks uiterlijk op 30 juni aan de marktorganisaties verzonden. Dit is, net als de termijnen genoemd in artikel 6, geen fatale termijn maar een termijn van orde. Overschrijding van de termijn betekent derhalve niet dat de ACM niet langer bevoegd is de beschikking tot betaling te verzenden. De termijnen zijn echter zo gekozen dat de ACM normaal gesproken binnen de gestelde termijnen de beschikkingen tot betaling zal kunnen verzenden.

Artikel 15

Omdat dit besluit op 1 januari 2015 in werking treedt kan de eerste opgave van de relevante omzet niet vóór 1 januari van de tariefperiode 2015-2017 geschieden. Daarom wordt in afwijking van artikel 12, eerste lid, bepaald dat de omzetopgave dan vóór 1 maart 2015 in plaats van 1 januari 2015 moet worden gedaan (lid 1). Deze opgave betreft dan de door een marktorganisatie behaalde omzet over peiljaar 2013. Omdat de ACM op 1 april 2013 is opgericht kan voor de bedragen, geldend voor de tariefperiode 2015 tot en met 2017, niet worden uitgegaan van een over drie jaren berekend kostengemiddelde. Vandaar dat het tweede lid bepaalt dat de bedragen van die eerste tariefperiode worden vastgesteld op basis van de kosten van de ACM in 2013 en 2014.

In het derde lid wordt geregeld dat ten behoeve van een geleidelijke overgang als bedoeld in artikel 6a, achtste lid, van de wet, de bedragen die gelden voor de kalenderjaren 2015 tot en met 2017 lager kunnen worden vastgesteld. Dit past bij het steeds gehanteerde uitgangspunt dat bij de stroomlijning van de verschillende oude doorberekeningssystematieken tot de nieuwe doorberekeningssystematiek de verhouding tussen rijksgefinancierde en marktgefinancierde kosten min of meer gelijk blijft. De dan toegepaste verlaging is alsdan voor alle sectoren in relatieve zin gelijk. Dit betekent dat gebruik wordt gemaakt van een procentueel gelijke verlaging voor elke categorie.

Vanwege de latere aanlevering van omzetgegevens voor de tariefperiode 2015 – 2017 (voor 1 maart in plaats van 1 januari), verzendt de ACM de beschikking tot betaling in 2015 niet voor 30 juni, maar voor 31 juli (vierde lid).

Artikel 16 tot en met 20

In verband met dit besluit kunnen de bepalingen over de doorberekening van kosten van de ACM in andere algemene maatregelen van bestuur komen te vervallen. De wijzigingen van besluiten zoals voorgesteld in de artikelen 16 ten met 20 strekken daartoe. Het betreft het Besluit kostenverhaal energie, het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet, het Postbesluit 2009, het Tijdelijk besluit postbezorgers en het Warmtebesluit. De wijziging van genoemde besluiten heeft tot gevolg dat de bepalingen over kostendoorberekening in het Besluit kostenverhaal energie en het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet na inwerkingtreding van dit besluit alleen nog betrekking hebben op de doorberekening van kosten die samenhangen met de uitvoering van taken door de Minister van Economische Zaken. Andere besluiten kunnen in hun geheel worden ingetrokken. Dit betreft het Besluit kostenverhaal Mededingingswet en het Besluit vergoedingen Postwet.

Artikel 21

De inwerkingtreding van dit besluit is logischerwijze gekoppeld aan het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 6a van de wet, te weten 1 januari 2015. Laatstgenoemde inwerkingtreding zal bij koninklijk besluit geschieden. In de toelichting bij dat inwerkingtredingsbesluit zal worden ingegaan op de toepassing van het beleid inzake de Vaste verandermomenten met betrekking tot de bekendmaking en inwerkingtreding van de Stroomlijningswet en van dit besluit.

De Minister van Economische Zaken,